asja, mis teate, seál toimetada. Ollime keik murres selle ausa wanna handwerki lessenaese párrast, kes muido iggal aastal meile olli tulnud, omma maia tarwidussi muist meie käest ostma, ja neid ikka truiste tassuma. Olli ka úlle sedda ni lahke wisiga, et piddasime suurt luggu temmast. Et nüüd jubba kolmas aasta kä, et árra olli jänud, mötlesime murrega, et ehk pitkas haigusses saaks olla, sest et olli ello aeges waene pöddur olnud, ehk et karisime tedda koggone árrasurnud olkewad. Sedda piddin nüüd seál liñnas holega járrele kulama. Kül se olli tüto, enne kui sega korda sain. — Lada aial on rahwa Pea ennamiste ni täis mümist ja ostmist, ehk möllamist ja lakkumisse jahti, et waewalt muud asjo saab nendega toimetada. Sai mulle önneks, et selle lessenaese liignimmi tubliste meles seisis. Ollin wissiste monda head kümmekonda rahwast ilma asjata árdaste pallund, selle wanna inimesse ellamisse kohha pole mind juhhatada.

Monned naersid ja pilkasid mind, sest et neid, nende arwates, tühja asja párrast tüllitasin; teised ütlesid nukra melega, et piddin neid rahhule jätma: teised jälle ei teädnud sest innimessest ühtegi. Wimaks juhtusin ommeti ühhe hea mehhe peále, kes mitte üksnes sedda tesst tundis, kelle járrele ni sure waewaga kulasin, waid kes ka lahke melega mind senna kohta wiis, kus teine piddi korteris ollema. Selle maia ukse pealt lahkus se mees minnust ja ütles: pead nüüd ise járrele kulama, mis nurkas siin maias se wannake ellab; ennam minna ei tea temmast mitte. — Kui sealt sisse astusin, kostis nisuagune pahha kärrin, kissendaminne ja möllaminne minno wasto, sest et se üks weike körtsi pait olli, et ei ellades ei saand arwata, kuidas sel wannal waiksel innimessel ial seál woiks ello asset olla. Ommeti läksin tuppa, sedda asja járrele kulama. Olli rahwas tungi täis, kel ni kibbe waidlemine ja tapleminne issekeskes olli, et ei sanud essi otsa ei üh-

Eesti Rahwa Kalender 1850, lk. 21